

Написа в Роман Скиба
Вилпила Гатна Осаджо

Рибање мјесто

Віршик про нерішучість

— А привіт, ведмежатко буре!

Це ж чому ти таке похмуре?

— Бо у мене, у ведмежатка,

Вся дохрумалась шоколадка...

Я б морозива попоїло,

Та боюся, що стану біле...

Пташині забави

— Де був ти, щиглику? І ви, синиченьки?

Ми ж так вас кликали до годівниченьки!

— На іменинах були, у зяблика.

Клювали груші в саду та яблука.

А потім зяблик наш став за цимбалами.

Тоді й співали ми і танцювали ми.

Ще доєдналися і перепілочки —
Чи то кларнети в них, чи то сопілочки...
Як звечоріло вже — прийшло опудало.
Аплодисментами усіх напудило...

Негість

- Серед ночі: тук-тук-тук...
— Відчиніть! Це бурундук!
— Як зветесея?
— Василь.
— То заходьте на хліб-сіть...
— Хто ж у хатці?
— Лис Панас.
— То я зовсім не до вас!..